

oktober - november 2005

DagWakeup

Schreeuw om Leven

Dagwake

zaterdag , 1 oktober 2005
donderdag, 1 november 2005
van 10.00 tot 12.00 uur

De HEER life aan het werk

Mijn hart bonst steeds harder als ik naar Utrecht rijd. Na lange tijd doe ik weer mee aan de wake, vooral na aandringen van mijn man. Ik heb veel goede argumenten om niet te gaan. Maar menselijke redeneringen komen vaak niet van God. De Heer gebruikt me die morgen op spectaculaire wijze.

Al vijftien jaar ben ik betrokken bij gebedswake bij abortushuizen, maar het gaat me bepaald niet gemakkelijk af. Nog steeds bevecht ik mijn roeping. Maar wat ben ik achteraf weer dankbaar dat God sterker is dan ikzelf.

Bedreigend

Die morgen ben ik wat later. Gelukkig zie ik Wilmy staan bij de toegangspoort, zij was dus wel op tijd. Ook loopt er een jonge vrouw, die duidelijk zoekt naar iets. Direct weet ik dat zij de ingang probeert te ontdekken van het Vrelinghuis, zoals de kliniek officieel heet. De nummering bij het pand is onduidelijk. Ik ren naar haar toe, me niet realiserend dat dat wel eens bedreigend zou kunnen overkomen. Op mijn vraag of ik haar ergens mee kan helpen, antwoordt ze dat ze hier moet zijn. Ze schrikt niet eens als ik mijn vermoeden uitspreek dat ze in verwachting is. Vaak zie je en voel je dat een vrouw niet komt voor de tandarts, de psycholoog of de oogarts, medische disciplines die ook in het pand huizen, maar voor een abortus.

Weg hier

Ik verbaas me over haar openheid en de rust die ze uitstraalt. Of is gelatenheid een beter woord? Ze maakt zich niet druk over haar afspraak die ze om half tien in de kliniek heeft. We hebben een lang gesprek. Ik ben bang dat het personeel naar buiten komt, om haar over te halen naar binnen te gaan. Wilmy en ik hebben nog geen woord met elkaar gewisseld, maar ik weet zeker dat ze hartstochtelijk aan het bidden is. Ik praat veel, probeer dat rustig te doen en vermijd manipulatief taalgebruik. Ze kijkt niet lang naar het schaalmodel van een ongeborn kind van 12 weken. Op mijn vraag of ik met en voor haar

Vervolg op pagina 2

Deze dagwake nieuwsbrief is een maandelijks uitgave van:

Stichting 'Schreeuw om Leven'
Ruitersweg 35-37 1211 KT Hilversum
Tel. 035 - 624 4352
Hulp Tel. 035 - 621 4205
Fax 035 - 624 9141
E-mail: info@schreeuwomleven.nl
Internet: www.schreeuwomleven.nl
Postbanknummer 9079

en de baby mag bidden, haalt ze haar schouders op. Het lijkt wel of ze tijd nodig heeft om haar gedachten weer op een rijtje te krijgen. Ze had immers na lang wikken en wegen gekozen voor abortus en nu opeens twijfelt ze toch weer enorm. Het duurt voor mijn gevoel eeuwen voor de vrouw eindelijk de beslissing neemt om met me mee te gaan naar een plek, waar we wat rustiger kunnen praten. Weg hier, denk ik, weg van het gevaar. Inmiddels zijn Albert en Martien ook gekomen. Ik steek stiekem mijn duim naar hen op en loop met moeder en kind naar de auto. God is groot!

Schande

In de auto kijkt Samira* aandachtig naar het 'voetjesspeldje' dat ik haar heb gegeven. Ze komt intelligent en sympathiek over. We besluiten samen naar het Ikea-restaurant te rijden, een geschikte, neutrale plek om verder te praten. Het lijkt wel of die morgen heel hoofddoekdragend Utrecht hier zit. Gelukkig zijn er geen bekenden bij. Samira heeft een zoontje van vier maanden en nu is de tweede al op komst. Ze wijst naar haar bollende buik: dertien weken al. De eerste zwangerschap bracht schande over de familie. Ze was weliswaar officieel getrouwd, maar woonde nog niet onder één dak met haar man. Samira werd nagewezen en geschoffeerd, een vreselijke tijd. Lange tijd blijft het stil.

Opvallend is de rol die haar geloof speelt in dit alles. Enerzijds geeft ze toe dat moslims geen abortus mogen ondergaan, dat het zelfs een zonde is die je voor altijd van Allah verwijdert. Toch gelooft ze dat bijvoorbeeld haar ouders de schande van 'nu al een tweede' zwaarder zouden laten wegen. Hypocrisie is blijkbaar van alle tijden en gaat dwars door alle religies heen.

Waarheid of leugen

Grootste probleem echter voor Samira (24) zelf is, dat ze

kostwinner is. Haar man heeft een tijdelijke verblijfsvergunning en moet elke dag naar Nederlandse les. "Mijn zoontje is nog maar vier maanden nu, ik zou straks dan voor twee baby's oppas moeten zoeken. Hoe moet dat? En ik kan zelf toch geen twee baby's tegelijk verzorgen, dat is onmogelijk", klinkt het overtuigd. Ik lach erom. "En als je nu een tweeling had gekregen, dan had je toch ook gemoeten", reageer ik, "toevallig spreek ik uit ervaring. Het is zwaar, maar ook ontzettend leuk, en de drukte is echt tijdelijk."

Het wordt tijd om haar met de werkelijkheid te confronteren. Zou ze haar zoontje van vier maanden laten weghalen, laten doden? En waarom dan wel dit kind, dat er ook al is? Is er ten diepste verschil? Op een echo zie je je kind toch ook bewegen? Wil je in de waarheid leven of in de leugen? Wat maakt uiteindelijk gelukkig? Als je zwanger bent, heb je immers geen keuze meer: je bent al moeder, je baby leeft!

Toekomst

Ik vraag haar een week de tijd te nemen om alles te overdenken, om op te schrijven wat voor haar de vijf grootste problemen zijn in de toekomst en om mogelijke oplossingen te bedenken. Ze denkt bijvoorbeeld dat ze geen enkele financiële steun kan krijgen van de overheid, maar dat is maar zeer de vraag. Het is nog nooit goed uitgezocht. Hiermee kan Schreeuw om Leven haar een heel eind op weg helpen, vertel ik. We wisselen telefoonnummers uit en spreken af dat we de komende dagen allebei gaan bidden. Op de een of andere manier voel ik dat de strijd nog niet gestreden is. Onder die glanzend zwarte hoofddoek schuilt een flinke dosis onverzettelijke vastberadenheid.

Tegen het middaguur rijden we naar de buurt waar ze woont, een paar straten voor haar huisdeur. Samira blijft dralen, ik zet de motor toch maar uit. "Je denkt misschien: die heeft

makkelijk praten", probeer ik haar gedachten te raden. Ze is te beleefd om het toe te geven. Dan vertelt ze over het vreemde voorval gisteren in de bus. Een andere vrouw had gevraagd of ze Samira's zoontje even mocht vasthouden, omdat ze zelf – na een paar miskramen – bang was nooit een baby in haar armen te kunnen houden. Samira aarzelde: misschien deed die vrouw wel iets gekks met haar kind. Maar ja, ze was wel Marokkaanse, dus toch Amin maar in haar armen gelegd. Zou dit dan toch iets te betekenen hebben? "Zeker weten", zeg ik, "God is vast en zeker aan het werk in je hart, ook vandaag weer." Met een diepe zucht opent ze het portier. We zwaaien.

De dagen erna neemt Samira de telefoon niet op. Ik heb uitgezocht dat ze wel degelijk in aanmerking komt voor aanvullende bijstand, belangrijk nieuws dus. Er zit niets anders op: inspreken op het antwoordapparaat. Wachten, vertrouwen en bidden. Meer kan ik niet doen.

Een week later hoor ik dan eindelijk haar stem aan de andere kant van de lijn. Samira heeft groot nieuws: ze ziet definitief af van abortus. Geweldig! Prijs de Heer!

Ineke van Arnhem

**Om privacy redenen hebben we haar naam veranderd. Samira is niet haar werkelijke naam.*

SILENT NO MORE

SILENT NO MORE (niet meer zwijgen) gaat door! De vrouwen van SILENT NO MORE zijn enthousiast gestart. De bedoeling is dat deze vrouwen niet meer zwijgen over hun abortus, maar vertellen over hun verdriet en pijn na deze traumatische ingreep, zodat andere vrouwen gewaarschuwd worden om, ook al zijn de omstandigheden moeilijk, geen abortus te doen. Gelukkig kunnen de vrouwen ook getuigen van de vergeving en de genezing die ze hebben ontvangen. Dat kan andere vrouwen helpen om naar buiten te komen met hun diep verborgen geheim en te gaan werken aan hun genezing. Het is ook belangrijk dat bijvoorbeeld huisartsen en politici de verhalen horen. Huisartsen verwijzen nogal gemakkelijk door voor een abortus en voor veel politici is abortus iets dat ver van hun bed is.

Op de vrijwilligersdag, 13 september jongstleden, in Punthorst waar we bij de Terebint gastvrij onthaald werden door de heer en mevrouw Terpstra en hun medewerkers, hebben twee vrouwen hun ontroerende getuigenis gegeven. Diezelfde dag zijn we tevens hartelijk ontvangen door burgemeester Alsema in de mooie trouwzaal van het gemeentehuis van Staphorst. Nadat de burgemeester iets van Staphorst had verteld, gaf mevrouw drs. A.C. van Beest een korte duidelijke uitleg over de gevaren van prenatale screening. Daarna gaf een van de SILENT NO MORE deelneemsters haar getuigenis. De burgemeester reageerde heel meelevend en bemoedigde de vrouwen om vooral door te gaan.

Tijdens een spreekbeurt van Schreeuw om Leven voor "De Christenvrouw" in Arnhem is opnieuw een getuigenis gegeven vanuit de SILENT NO MORE groep.

In verband met de evaluatie van de abortuswet waarvan het rapport in november 2005 zal verschijnen, heeft SILENT NO MORE op 27 september een gesprek in Den Haag met de heer Rouvoet van de ChristenUnie en de heer van der Vlies van de SGP. Ook daar zullen de vrouwen vertellen over de gevolgen van de abortus in hun leven.

In het gemeentehuis in Staphorst worden we hartelijk ontvangen met koffie en koek.

Mevrouw A.C. van Beest, gynaecoloog, houdt haar toespraak over prenatale screening op het gemeentehuis van Staphorst.

Folder Informatie bij een ongeplande zwangerschap

Op de vrijwilligersdag hebben we het eerste exemplaar van de folder Informatie bij een ongeplande zwangerschap aangeboden aan burgemeester Alsema op het gemeentehuis in Staphorst. Het is de bedoeling dat artsen deze folder aan vrouwen geven die een abortus overwegen. Goede en eerlijke informatie is belangrijk. Deze folder willen we aan 5000 artsen sturen. U kunt de folder ook aanvragen ter informatie of gebruiken als u in uw omgeving te maken hebt met ongewenste zwangerschap. We sturen deze folder ook aan alle politici en kerkenraden. We zoeken naar extra middelen om dit project te financieren. Dank ook voor uw steun.

Je bent bij je arts geweest in verband met je zwangerschap. Deze zwangerschap was niet jouw bedoeling en je overweegt een abortus. Als je ongepland zwanger bent, bevind je je vaak in een moeilijke situatie. Dit had je nooit gewild.

SCHREEUW
om leven

Burgemeester Alsema ontvangt het eerste exemplaar van de folder "Informatie bij een ongeplande zwangerschap" van Willy Dorenbos.

Jaarlijks dertig late abortussen

DEN HAAG - Nederlandse artsen verwijzen jaarlijks ongeveer dertig vrouwen door naar het buitenland om daar hun ongebooren kind van 24 weken of ouder te laten aborteren.

Dat valt op te maken uit een brief die staatssecretaris Ross van Volksgezondheid woensdag naar de Tweede Kamer heeft gestuurd. Ze schrijft daarin dat elk centrum voor prenatale diagnostiek „hoogstens een enkele keer per jaar” vrouwen doorverwijst naar het buitenland. Het gaat dan om vrouwen die 24 weken of langer zwanger zijn. Abortus na 24 weken is in Nederland verboden. Nederland heeft dertien centra voor prenatale diagnostiek. Als elk centrum per jaar twee vrouwen doorverwijst, zijn er dat 26 op jaarbasis.

Precieze gegevens over het aantal Nederlandse vrouwen dat voor een abortus naar het buitenland gaat, zijn niet bekend. De meeste landen om ons heen hebben een gebrekkige administratie van het aantal abortussen. Engeland vormt daarop een uitzondering. Ross schrijft dat in dit land in 2001 achttien keer bij buitenlandse vrouwen een abortus is uitgevoerd na 24 weken zwangerschap. De Britten hebben bij hun registratie geen onderscheid gemaakt naar het land van herkomst, dus is het ook niet duidelijk hoeveel vrouwen uit Nederland kwamen. Ross keurt de handelwijze van artsen die vrouwen doorverwijzen niet af. „Een arts heeft een bijzondere verantwoordelijkheid ten aanzien van de medisch inhoudelijke vraag, omdat hij of zij kan beoordelen of een dergelijke behandeling zorgvuldig kan worden uitgevoerd”, aldus de staatssecretaris.

Wie komt helpen in onze stand op de Wegwijsbeurs in Utrecht?

Dit jaar wordt de Wegwijsbeurs gehouden van 18 tot en met 22 oktober in de Jaarbeurshallen in Utrecht. Wij zullen daar weer een stand hebben. Het is een groot opgezette gezinsbeurs met veel informatieve stands en allerlei leuke attracties voor jong en oud. We hebben nog mensen nodig in de Schreeuw om Leven stand. Bel ons, ook als u maar een dagdeel kunt. U ontvangt een gratis toegangskaart.

Mars voor het Leven op 10 december om 13.00 uur vanaf het Beursplein in Amsterdam, (tussen Centraal Station en de Dam). Aansluitend de dienst in de Keizersgrachtkerk aan de Keizersgracht 566.

Doe mee! Getuig voor het leven door mee te lopen met deze stille mars.

Danken en bidden

Wilt u danken voor:

- De baby die gered is
- De fijne vrijwilligersdag
- De inzet die we samen mogen geven

Wilt u bidden voor:

- De dagwaken in het algemeen, maar speciaal voor Zwolle, waar de gemeente moeilijk doet over voorwaarden, waaraan we zouden moeten voldoen, om te kunnen waken
- De vrouwen van SILENT NO MORE dat ze elke keer weer de moed en kracht van de Here God zullen ontvangen om hun getuigenis te geven en bewaard worden voor aanvallen van de boze
- Meisjes en vrouwen die in de "val" van abortus dreigen te lopen, omdat abortus door de maatschappij als niet zo ernstig en een oplossing voor problemen wordt aangedragen
- De evaluatie van de abortuswet
- De uitbreiding van onze hulpverlening
- De financiën voor ons werk

Adressen abortusklinieken en namen en telefoonnummers van contactpersonen die informatie kunnen geven over de dagwake:

Magdalenenstraat 26	1811 JR ALKMAAR	mevr. K. Hollestelle	(0226) 31 84 05
Sarphatistraat 620-626	1018 AV AMSTERDAM	mevr. R. Sweeb	(020) 624 22 57
Zijpendaalseweg 101	6814 CH ARNHEM	fam. J. Oosterwijk	(0318) 52 06 31
J. v. Schoonvorststraat 22	5611 PK EINDHOVEN	mevr. M. Anthonijsz	(0492) 55 80 53
Emmastraat 186	7513 BG ENSCHEDE	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Haringkade 163	2584 ED DEN HAAG	dhr. H. Vliem	(070) 350 09 76
Beestenmarkt 7	4461 CS GOES	mevr. C. Douw	(0113) 22 17 77
Radesingel 11	9711 ED GRONINGEN	dhr. Y. Post	(050) 525 01 32
Heerenweg 215	2106 MJ HEEMSTEDÉ	dhr. C. Péschar	(023) 533 45 63
Kort Rapenburg 1-3	2311 GC LEIDEN	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Parallelweg 45c	6221 BD MAASTRICHT	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Strevelsweg 700	3083 AS ROTTERDAM	mevr. H. Vermeulen	(010) 422 50 81
Biltstraat 405	3572 AV UTRECHT	dhr. C. Verwoert	(0348) 42 55 40
Oosterlaan 14	8011 GC ZWOLLE	dhr. H. v.d. Ploeg	(0529) 48 13 28

Deze dagwaken voor de abortusklinieken vinden elke eerste dag van de maand van 10.00 tot 12.00 uur plaats. Wanneer de eerste op zondag valt, zijn de waken op maandag, de tweede dag van de maand. *N.B.: In Eindhoven is de dagwake elke eerste DINSDAG van de maand (ook van 10.00 tot 12.00 uur).*